

bátor. Kövér lesz a hangod,
a mesét énekelve olvasod.
Hiányzol, mint csokoládé
fogmosáskor, tejfogaim ma
már csak tigris harapnak, ha
jut nekem hely a dzsungelben.
Ugye énekelsz megint, mert
a madarak este nagyon félnek,
elalváskor tolluk nagyra nő,
mint ajándékon a csomagolás.

PÓKOK KERESIK

Még a diók se ülnek külön
csak mi a csúnyák szólanul,
mint akik a hallgatást örökölték.
Tanár bácsi körül a háló, a kisvérkör
nagyra nőtt a táblán. Egy puha,
napsütötte alma járt kézről
kézre, amikor bekiabáltál,
hogyan vigyázz, csutka. Nem volt
síróskemény, nem ragasztott púpot
a hátamra, mégis új nevet kaptam,
mint a templomban. Csak
nem beszéltünk, de mint az A betű
két szárát, üdülői műanyag fotelt
valami összehúzott. Együtt néztük
a gondnok néni kedvenc galambját,
csőrében pumpa és egyre kövérebb
lufi, amíg fölrepül. Hiába csináltál
trombitálótölcsért kezedből, fülemben
súgtad, a pókok keresik a szívet. Nem
értettem vagy akkor még nem
érdekelt a biológia. Erre kemény
lettél, mint valami szépre fújtvá üveg,
amit hiába emelek a számhoz,
nem hallgat rám.